

1936-01-19

AFSENDER

Jens Ferdinand Willumsen

MODTAGER

Marie Henriques

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Nice (Frankrig)

Modtagersted:
København (Danmark)

Omtalte personer:
Albert V. Jørgensen
Viggo Lachmann
Johannes Wilhjelm
Anse Willumsen
Edith Willumsen
Gersemi Willumsen

Omtalte steder:
Venedig, Italien
Antibes, Frankrig
Nice, Frankrig
Willumsens ateliervilla, Strandagervej
28, Hellerup, Danmark

DOKUMENTINDHOLD

Marie Henriques har tilbudt at finde en ny regnskabsfører til Willumsen, og han takker hende derfor. Edith og J.F. Willumsen er uenige om, hvem der skal bebo villaen på Strandagervej, og Willumsen har brug for en jurist, der kan hjælpe ham i denne sag. Han vil hjem og bo i Danmark, da forholdene i udlandet er ulidelige.

TRANSSKRIFTION

1

42 rue des Ponchettes

Nice

France (A.M) d. 21 Januar 1936.

Kære Marie Henriques.

Da jeg bad Wilhjelm ringe Dem op i Telefonen var det fordi jeg troede at De havde fraflyttet Deres gamle Lejlighed, som De sagde mig i Venedig, at De vilde gøre – Og den nye kendte jeg ikke – Undskyld denne Mangel paa Viden–

Tak for Deres elskværdige Brev, og det er venligt af Dem at de vil finde en anden Jurist til mig.

Jeg kendte ikke og jeg arvede Jørgensen efter Lachmann som Regnskabsfører og dertil har han altid været paalidelig. Jeg kendte ikke hans Dygtighed. Jeg tror at han er doven eller vrangvillig, thi han kan lade 2 Maaneder gaa, før han svarer paa mit Brev, det er fornærmeligt. Jeg har maaske ikke hans Sympati, thi jeg synes at han gaar Modpartens Ærinde mere end mit. Han har ikke noget personligt Initiativ.

For et Par Uger siden skrev jeg et alvorligt Brev til ham og bad ham svare mig straks ellers vilde jeg søge en anden Sagfører. Det synes at have sat hans Fart lidt op – for en Tid.

2

Af denne Beskrivelse af Jørgensen kan De maaske regne ud hvorledes mit Ideal af en Jurist er.

Det vil være vanskeligt for mig i et Brev, udtømmende at forklare hvorom det drejer sig og hvad denne Jurist skal hjælpe mig med. Men jeg vil forsøge derpaa.

Siden 1928 da vi boede i Deres Lejlighed, har jeg levet i Kamp med min Kone. Hun har ødelagt mine sidste Aar, og brækket Sammenhængen i min Livsline ved at opføre sig som et underligt sindssygt egenraadigt, hensynsløst, Menneske. Hvilket Spild af Aandskraft.

For Tiden staar Kampen om min Villa i Ryvangen. Jeg var saa tossegod, paa hendes Opfordring, at forære hende den i Ungdommen. Jeg gav

hende den under Forudsætning af, at hun blev hos mig til min Død. Villaen skulde saa være hendes Enkebolig. Da det imidlertid er hende der har forladt mig, saa maa det være hendes moralske og loyale Pligt at give mig den tilbage.

Jeg er nu bleven saa gammel, at jeg maa hjem og leve mine sidste Aar i Danmark. Forholdene her i Udlandet er tillige blevne saa utaalelige, at her er ikke til at være. Pengekrisen, den ulykkelige europæiske Politik, det daarlige franske Gouvernement, den uhyggelige forfærdelige italienske Fascisme har dræbt alt Liv, baade det spirituelle og det materielle Paa Azurkysten er ikke en Turist. Til mig kommer

3

aldrig en Ven, i to Aar har jeg kun haft Besøg af én Ven i én Time. Da jeg ikke kan komme hjem, thi mit Hjem i Danmark i min Villa, er jeg bleven fuldstændig ganske isoleret.

I min Villa er mine Atelierer, mit Værktøj, mine Stafelier og Kavaletter m.m. I den er mine Studier og mine færdige Arbejder. Næsten alt det jeg har lavet. Hvad er naturligere end at det er mig som bor og arbejder i min Villa, skal jeg tvinges til at leje en Lejlighed i et almindeligt Hus i Byen i medens min Kone, der ingenting bestiller bor i Ateliererne? Min Kone har ikke Raad til at bo i Villaen, jeg maa betale en Slags Hjælp til hende fordi jeg har Depot i mine Atelierer. Alt det er vanvittigt. Nu gifter Børnene sig, og hun bliver ene i Villaen.

Jeg vil have min Villa tilbage. Den er min, thi jeg har bygget den til mig at jeg kan arbejde i den. Jeg har betalt den. Hun vil have at jeg skal købe den af hende. Jeg finder det sjofelt at jeg skal tvinges til at købe min egen Villa. Jeg har heller ikke Penge nok dertil. Faar jeg ikke min Villa tilbage kommer jeg ikke hjem. Jeg maa blive her.

4

Det er dette og meget andet at Jørgensen skal ordne for mig. Da han er begyndt, maa han fortsætte indtil han kører i staa. Det vil han snart gøre. Og før De kommer herved har han neppe ordnet noget til min Tilfredshed. Jeg kan hilse Dem fra Antibes. Fra mit Vindue kan jeg se den hvide By, ligge derude i Solen paa den anden Side det blaa Hav!, og om Aften blinker Fyrtaarnets Lys ind i mine Atelierer.

Saa snart De er kommen maa De straks meddele mig det, at vi kan finde hinanden. Om en Maaned, maaske før, er det Foraar henede. Jeg glæder mig til Gensynet.

Lad mig snart høre fra Dem.

Med min hjærteligste Hilsen

Deres hengivne

J.F.W.

42 rue des Ponchettes

21

Nice

France (A.M) d. 19 januar 1936.

Kære Marie Henriques.

Da jeg bad Wilhelm ringe Dem op i
Telefonen var det fordi jeg troede at De
havde fraflyttet Deres gamle Lejlighed,
som De sagde mig i Venedig, at De vilde
gøre - Og den nye kendte jeg ikke -
Undskyld denne Mangel paa Viden -

Tak for Deres elskværdige Brev, og det er venligt
af Dem, at De vil finde en anden Jurist til mig.
Jeg kendte ikke ^{den} jeg Jørgensen efter Lachmann ~~men~~ som
Regnskabsfører og dertil har han altid været ^{personligt}.
Jeg kendte ~~ham~~ ikke hans Dygtighed. Jeg tror
at han er doven eller vrangvillig, thi han kan
lade 2 maaneder gaa, før han svarer mig paa
mit ^{Brev}, det er fornærmeligt. Jeg har maaske ikke
hans Sympati; thi jeg synes at han gaar mod.
partens Grunde mere end mit. Han har ikke
noget personligt Initiativ.

For et Par Uger siden skrev jeg et alvorligt
Brev til ham og ~~Buch~~ham svare mig straks
ellers vilde jeg søge en anden Sagfører.
Det synes at have sat hans Fart lidt op - for
en Tid.

Honnette
Folk der skilles giver altid deres Gaver tilbage.
Og i dette Tilfælde drejer det sig ikke om en Ubetændelig,
hed. Det er min Arbejdsplads og min Eksistens,
altså mit Velkomme og det er Danmark for mig -

i min Villa, og at min Kone som ingenting bestiller
for i en ~~Møj~~lighed uden Atelierer. Det skal da ikke
være det modsatte omvendt

aldrig en Ven, i to Aar har jeg kun haft Besøg³
af én Ven i én Time. Da jeg ikke kan komme
hjem, thi mit Hjem i Danmark ~~er~~ i min Villa,
er jeg ganske isoleret.

I min Villa er mine Atelierer, mit Værktøj,
mine Stafelien og Kavaletten^{m.m.} I den er mine
Studier og mine færdige Arbejder, næsten alt
det jeg har lavet. Hvad er naturligere end at
det er mig som bor og arbejder i min Villa,
skal jeg tvinges til at bære en Lejlighed i et
almindeligt Hus i Byen i medens min Kone.
der ingenting bestiller bor i Ateliererne?
Min Kone har ikke Raad til at bo i Villan,
jeg maa betale en Slags ~~høj~~ Hjælp til hende
fordi jeg har Depot i mine Atelierer. (At det
er vanvittigt. Nu gifter Børnene sig, og hun
bliver ene i Villan.)

Jeg vil have min Villa tilbage. Den er min.
thi jeg har bygget den til ^{mig} at ^{jeg kan} arbejde i. Jeg har
betalt den. Hun vil at jeg skal købe den af
hende. Jeg finder det er sjofelt at jeg skal tvinges
til at købe min egen Villa. Jeg har heller ikke
Penge nok dertil.

Har jeg ikke faar jeg ikke min Villa tilbage
(Kommer jeg) ikke hjem. (Jeg) maa blive her.)

Det er dette og meget andet at Jørgensen skal^{4.}
ordne for mig. Da han er begyndt, maa han
fortsætte indtil han kører i staa. ^{Det vil han snart gøre} Og for
De kommer herne har han vist ^{ikke} ordnet
noget til min Tilfredshed. ^{neppe}

Hva jeg kan helse Dem fra AntiBes. Fra
mit Vindu kan jeg se det ^{hvide By} liggende derude
i Solen, ^{paa den anden side det blaa Hav.} og om Aften blinker Fyrtaarnets lys
ind i mit Atelier ^{er}

Saa snart De kommer maa De straks
meddele mig det, at vi kan finde hinanden.
Om en maaned, maaske for, er det Foraars
herude. Jeg glæder mig til Gensynet.

Lad mig snart høre fra Dem.

Med min hjerteligste Hilsen

Deres hengivne

J.F.W.